

„есия съ пари.“

— Кесия съ пари ли? Че отдѣ я взе? „Ей сега я намѣрихъ на улицата.

— Какво казвашъ? Да не си я откраднала?

„Не, тате, намѣрихъ я. И колко ще ни помогнатъ тия пари!

— Не, чедо, тия пари сж чужди. Стотинка не може да вземемъ отъ тѣхъ. Кой знае, кой ги е изгубилъ. Трѣбва да ги дадемъ на човѣка.

III.

Честността го поразила.

Така рече честниятъ Милкинъ баща. Той разпита Милка, дѣ и какъ е намѣрила кесията. Като узна всичко, той взе кесията и излѣзе изъ кѣщи. Той тръгна за полицията. Тукъ намѣри човѣкътъ, който бѣ изгубилъ паритѣ.

„Ето ти кесията,“ рече бѣдниятъ кърпачъ. Тази сутринъ дъщеря ми я намѣрила, като вървѣла изъ улицата.

Непознатиятъ човѣкъ се смаялъ. Той не вѣрвалъ очитѣ си. Честността на Милкиния баща го поразила.

„Ти си честенъ човѣкъ!“ извикалъ непознатиятъ. И покъртенъ отъ дълбоко отъ честността на бѣдния кърпачъ, той поискалъ да го награди. Кърпачътъ не взелъ нищо. Той благодарилъ на непознатия и си отишълъ.

IV.

Най-скжпото съкровище.

Подиръ три дена Милкиниятъ баща получилъ отъ пощата извѣстие, че на негово име сж пристигнали пари. Веднага подиръ извѣстието получилъ слѣдното прѣпорѣчано писмо: